

[Statsministeren]

gøre det endnu mere tiltrækkende for disse lande at søge ind i et tættere samarbejde med EF, og det vil sikre EF den økonomiske styrke, som er nødvendig, hvis vi skal klare denne krævede proces i de kommende år.

Jeg synes, man rigtigt kan sige, at intet ville være mere lykkeligt for Danmark end en situation, hvor EF ikke havde økonomiske ressourcer og politisk og økonomisk styrke til at påtage sig de forpligtelser, som nu er nødvendige for at kunne udnytte de chancer for et bredere europæisk samarbejde, som i løbet af ikke mindst 1989 ruller frem på lærredet for vore øjne.

Satte vi EF-samarbejdet i stå, eller satte vi tempoet i samarbejdet ned, ville det være en faktor, der bremsede lige præcis det, som Danmark er interesseret i, nemlig den stigende interesse hos EFTA-landene og Østlandene for en nærmere tilknytning til EF. Disse lande ville ikke være interesserede i at tilknytte sig et svagt EF, som var gået i stå, de er interesserede i at tilknytte sig et økonomisk stærkt og dynamisk EF, som kan definere og forsvare Europas internationale interesser.

Gennemførelsen af det Europabillede, som Danmark er interesseret i, kræver et stærkt EF, som hele tiden udvikler sig, som har sat sig klare mål, som er i stand til at bære de byrder og påtage sig de pligter, som den igangværende proces i Europa fører med sig.

Påbegyndelsen af arbejdet med at virkeliggøre den økonomiske og monetære union vil efter min opfattelse bidrage til og ikke modvirke det samarbejdsforhold på bredere europæisk plan, som Danmark har interesse i. Og opnår vi så derudover, at en regeringskonference får det bredere mandat, jeg skitserede for et øjeblik siden, er vi godt rustede.

Må jeg sige til sidst, at regeringen mener, det er en helt naturlig og kraftig dansk interesse at tilpasse vores egen nationale økonomiske politik og dermed vort produktionslivs vilkår til internationaliseringen, herunder de krav, som etableringen af et indre marked i EF fører med sig. En lignende tendens ser vi jo så tydeligt i denne tid også hos europæiske lande, som står uden for EF. Når alt kommer til alt, er det vigtigt, at denne tilpasning ikke skal ske under uklare forhold, men kan komme til at foregå inden for fastlagte rammer med viden om de vilkår, der kommer til at gælde.

Den bedste mulighed herfor er at deltage positivt i udarbejdelsen af en økonomisk og monetær union, hvor Danmark selv kan være med til – sammen med vore partnere – at fastlægge de ydre rammer for tilpasning af vor økonomiske politik og hele vores økonomiske udvikling.

*Forhandling***Ivar Nørgaard (S):**

Jeg vil gerne takke statsministeren for hans besvarelse af forespørgslen.

Under markedsdebatten i foråret havde jeg lejlighed til at udtrykke Socialdemokratiets opfattelse: at der ikke var behov for traktatændringer og derfor heller ikke for en ny regeringskonference. Vi ved, at der er andre, der har samme opfattelse, men på den anden side ved vi også, at der vil være et flertal for at afholde en regeringskonference, og derfor mener vi, at vi naturligvis fra dansk side må deltage i en sådan, når den bliver indkaldt.

Men så finder vi, at der er andre og vigtigere ting, som man bør tage fat på, hvis man skal ændre Romtraktaten. Den lavineagtige udvikling i Østeuropa, hvor der tages stormskridt hen imod mere decentrale og demokratiske styreformere, og EFTA-landenes ønske om at få direkte adgang til EF's indre marked samt behovet for at sikre arbejdstagerne og miljøet under den stigende liberalisering af samhandelen er sådanne væsentlige ændringer, som vi synes man bør behandle på en sådan regeringskonference.

Der synes jo at være almindelig forståelse i de vestlige lande for, at vi aktivt medvirker til en styrkelse af de demokratiske kræfter i Central- og Østeuropa. I Europarådet har man ændret vedtægterne sådan, at disse lande kan få speciel gæstestatus med ret til at deltage i forsamlingens møder og i udvalgmøderne. For kort tid siden regnede vi med, at det udelukkende drejede sig om Jugoslavien, Ungarn, Polen og Sovjetunionen, som nu alle har fået gæstestatus. Men udviklingen i Bulgarien, Tjekkoslovakiet og Østtyskland går nu så stærkt, at der også kan være tale om, at de opfylder betingelserne for samme status. Disse betingelser er som bekendt, at man tilslutter sig og gennemfører Europarådets konvention om menneskerettighederne og indfører flertalsstyre med demokratiske valg.